Κίνηση για την εργατική χειραφέτηση Αττικής

Ο τραγικός θάνατος ενός ακόμη εργαζόμενου, πάνω στη βάρδιά του, στο εργασιακό κάτεργο της COSCO, ήρθε να προστεθεί στους **400 και πλέον θανάτους** σε εργατικά δυστυχήματα την τελευταία επταετία, επιβεβαιώνοντας τη σκληρή πραγματικότητα που έχουν επιβάλει στην εργατική τάξη η εργοδοσία και όλες οι αστικές κυβερνήσεις.

Αυτό το δολοφονικό καθεστώς χτίστηκε πάνω σε αντιδραστικούς, αντεργατικούς νόμους, που απογειώνουν την εκμετάλλευση: Η μείωση των μισθών, η μόνιμη απειλή της απόλυσης και της ανεργίας, η κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων, η εντατικοποίηση της εργασίας, η κατάργηση του 8ώρου και οι απλήρωτες υπερωρίες, η αδιαφορία για τα μέτρα προστασίας, υγιεινής και ασφάλειας, επιβάλλονται με στόχο να πληρώσουν οι εργαζόμενοι τα «σπασμένα» της κρίσης του συστήματος – πολλές φορές με το ίδιο τους το αίμα.

Δεν είναι τυχαίο που λίγους μήνες μετά την ψήφιση του αντεργατικού εκτρώματος-νόμου Χατζηδάκη τα χτυπήματα που δέχεται ο κόσμος της εργασίας γίνονται όλο και περισσότερα. Η εργασιακή επίθεση εντείνεται, ενώ σχεδόν όλες οι απεργίες του τελευταίου διαστήματος βγαίνουν παράνομες. Τρανή απόδειξη αυτής της πρακτικής τα τελευταία γεγονότα. Με το αίμα του συναδέλφου να ρέει ακόμη νωπό στο κάτεργο της COSCO και τους εργαζόμενους να προσπαθούν να διεκδικήσουν τα αυτονόητα, η εργοδοσία ξεδιάντροπα τους στέλνει στα δικαστήρια πατώντας πάνω στους αντεργατικούς νόμους Ν.Δ., ΠΑΣΟΚ και ΣΥΡΙΖΑ.

Το μήνυμα που θέλουν να μας περάσουν είναι ότι πρέπει να δεχτούμε να δουλεύουμε σαν σκλάβοι, με μισθούς που δεν φτάνουν να βγάλουμε τον μήνα, ρισκάροντας ακόμη και την ίδια μας τη ζωή, χωρίς αμφισβήτηση, διαμαρτυρία, αντίσταση. Την ίδια στιγμή, ο τεράστιος πλούτος που παράγουμε καταλήγει στην αύξηση των κερδών και της περιουσίας των εφοπλιστών, των βιομηχάνων, των τραπεζιτών, των εργολάβων, των καναλαρχών. Από τη μια εμείς που στερούμαστε τα πάντα και από την άλλη το κεφάλαιο και τα στηρίγματά του (κυβερνήσεις, αστική δικαιοσύνη, μηχανισμοί καταστολής του κράτους) που συνεχίζουν να μας πατάνε στον λαιμό, βαφτίζοντας την εκμετάλλευση και ασυδοσία τους ως «ανάπτυξη».

Είναι πια καιρός η κατάσταση να πάει αλλιώς. **Με ένα εργατικό κίνημα χειραφέτησης, που δεν θα διαπραγματεύεται τους όρους χειροτέρευσης και εξαθλίωσής μας, αλλά θα βάλει στόχο τη μείωση των επιχειρηματικών κερδών από τη σκοπιά κατάργησης της εκμετάλλευσης.** Ένα κίνημα, που θα πάψει πια να συμβιβάζεται με την αθλιότητα και θα ανασυγκροτήσει τις δυνάμεις του, για να πάρει πίσω όσα μας έκλεψαν και να διεκδικήσει όλα όσα μας ανήκουν. Που δεν θα περιμένει τις κυβερνήσεις να μας σώσουν, αλλά θα επιβάλλει νίκες με τους αγώνες του.

Η απεργία στην COSCO συνεχίζεται, παρά τον πόλεμο εργοδοσίας, κυβέρνησης και αστικής δικαιοσύνης. Καλούμε κάθε συνδικαλιστική οργάνωση και εργατική συλλογικότητα στην έμπρακτη στήριξη και αλληλεγγύη σε αυτόν τον αγώνα. Είναι ώρα γενίκευσης της πάλης και του απεργιακού αγώνα.

Ο αγώνας των εργατών της COSCO είναι αγώνας όλων μας και πρέπει να είναι νικηφόρος!